

ENTREVISTA ALS FUNDADORS DEL CERCLE I ALS SOCIS MÉS RECENTS

Aquest mes de maig farà cinc anys de la redacció dels Estatuts del Cercle i de la seva aprovació per part de: Antoni Bertran, Xavier Carol, Joaquim Català, Javier Derqui, Joan Díaz, Antoni Farrés, Antoni Garrell, Pere Monràs, Maribel Munuera, Anna Pascual, Juan José Pérez, David Portes, Eusebi Puyalto, Santiago Sardà, Rafael Suñol i Xavier Ventura. Aquestes setze persones fóren les que signaren l'acta fundacional, que posteriorment fou presentada a la Generalitat. A l'octubre del 2001, el Cercle que ja existia de fet va ésser reconegut oficialment i dotat de personalitat jurídica. En aquests cinc anys el Cercle ha passat de 16 associats a quasi 200, i ha iniciat el procés de fusió amb el Barcelona Breakfast. En aquest sentit, és un bon moment per tal de conèixer l'opinió dels sis promotors de l'iniciativa del Cercle i també la de les darreres incorporacions al Cercle.

Pregunta als fundadors: ¿Com avalúa la trajectòria del Cercle en els darrers cinc anys?

Antoni Farrés: El balanç és clarament positiu, per haver aconseguit aglutinar al voltant del Cercle un col·lectiu important de persones que des de la societat civil intenten accelerar el trànsit de la Catalunya industrial cap a la Catalunya del Coneixement. Hem aconseguit consolidar la marca del Cercle i estem presents davant l'Administració amb suggeriments, propostes i crítiques. Darrerament els acords amb Barcelona Breakfast són especialment importants en la mesura que representa el principi d'aglutinar diferents col·lectius que indiscutiblement incrementen el pes i la capacitat d'influència. Per molts anys.

Antoni Garrell: En cinc anys el Cercle ha assolit la maduresa, i la seva capacitat de "fer pedagogia" i "convertir opinió en coneixement" s'ha fet realitat. Manca encara poder passar de la proposta a l'iniciativa específica, un repte pel qual també tenim l'instrument: la Fundació. Crec que podem estar orgullosos per la feina feta i que tot es degui a l'aportació voluntària i generosa dels associats a títol personal.

Pere Monràs: La força mobilitzadora inicial del Cercle que fes possible una il·lusió col·lectiva de projecte per al nostre país, s'ha hagut d'ajustar a unes condicions d'entorn, social, econòmic i polític poc receptiu encara, quant no refractari als valors que volem potenciar. Altres prioritats polítiques han ocupat una dimensió quasi única. Més que mai, en aquesta commemoració dels nostres cinc anys de vida, es fan vàlids els supòsits inicials del paper de la societat civil: "Crear

pensament crític i radical, i per tant propostes, en relació als valors de la societat i l'economia del coneixement i difondre-ho abastament" i en segon lloc "Promoure iniciatives d'interès general que ni les administracions ni el mercat estan en condicions de dur a terme". En definitiva, fer renéixer constantment la il·lusió col·lectiva de "ser i fer" un país avançat, sense haver de demanar permisos...i comptant, en tot i per a tot, amb els joves. Crec que hem de mirar menys la política i més l'economia.

Joaquim Català: Penso que el Cercle avui és una realitat indiscutible i s'ha transformat en una veu de referència dins d'amplis sectors de la societat catalana. El que va ser una il·lusió de 7 persones avui en dia és una realitat de quasi 200. La integració amb Barcelona Breakfast reforça aquesta realitat i estic convençut de que el futur és àmpliament prometedor.

Rafael Suñol: Hem de dir que aquests primers cinc anys de vida del Cercle no han estat transcendents per la societat catalana, tot i que sí podem afirmar que per nosaltres, i espero que també per la majoria de membres del Cercle hagin estat molt satisfactoris.

Ens hem trobat amb persones, com nosaltres, que volen millorar la societat catalana, perquè hem estat seriosament escoltats per les forces socials i polítiques, i perquè hem fet algunes aportacions a un dels debats més crucials que tenim plantejats.

Volem canviar el "món" - em refereixo a la Societat del Coneixement-, però som conscients que no ho farem ni en cinc ni en deu anys, i és per això, que tenen tant valor els principis dels projectes, que és quan més costen. Ara hem de seguir, perseverant.

Santiago Sardà: Crec que el principi del CXC s'ha desviat. S'havien creat uns àmbits per tractar uns temes en profunditat: infraestructures, ensenyament, medicina... Una manera d'anar eixamplant els nostres coneixements i saber què era el més convenient per tirar endavant, on podíem treballar més, etc. El sopar un cop al mes servia per explicar el que s'havia fet i es convidava un conferenciant per tal d'aprendre més. Ara per això, estem ben segurs que dels polítics no s'aprèn res, sinó al contrari, ens fan enfadar.

Ser un bon dirigent és el que sap treure el millor de cadascú.

Hauríem de preguntar als socis què poden aportar al CXC, ja que ja som molts i no sabem què pensem tots.

Pregunta a les darreres tres associades i als últims tres associats: ¿Què li aporta el Cercle i quins reptes creu que ha d'afrontar?

Maria Abellanet: El que espero del Cercle és trobar un espai singular de relació que fomenti la cultura de l'aprenentatge permanent en àmbits de rellevància social i econòmica d'ample abast i actualitat, amb l'aportació de idees i punts de vista diversos orientats a estimular la generació de coneixement i d'innovació. Per a mi un dels reptes a afrontar del Cercle és crear dinàmiques perquè aquesta cultura del coneixement cristal·litzi, s'eixampli i s'enriqueixi amb l'experiència, coneixement, curiositat i participació activa dels seus membres.

Montserrat Capdevila: El Cercle és un espai de relació i de reflexió que ens ha de permetre conèixer i aprofundir sobre tots els aspectes relacionats amb la nova societat que ens envolta des de tots els punts de vista possibles, per trobar i fer les propostes més encertades, tot mirant de tirar-les endavant des de la responsabilitat que desenvolupa cada un dels seus membres. El repte que ha d'afrontar el Cercle és ser capaç de generar complicitat i confiança entre tots els agents implicats en la societat del coneixement per tal de poder-hi arribar amb èxit al més aviat possible, amb propostes concretes, assumibles i compromeses.

Àngels Esteller: Al llarg d'aquests anys el Cercle ha realitzat una funció fonamental a l'hora de potenciar la societat del coneixement des de la societat civil, amb l'aportació de reflexions i recomanacions que han contribuït a desenvolupar el coneixement i a concienciar les diferents administracions de la necessitat de donar suport a les iniciatives que sorgeixen de la societat civil però sense intervenir en la seva execució. Considero especialment positiu el fet que la societat civil s'involucri com a motor per a contribuir a desenvolupar el coneixement, per tal que es puguin aprofitar millor les oportunitats, perquè Catalunya sigui més competitiva i assolixi amb èxit els nous reptes a què ha de fer front.

Alberto Coronas: Considero el Cercle una bona plataforma d'interrelació entre diferents agents econòmics i socials, i un espai de trobada per a compartir opinions i treballar conjuntament. Com a membre del node territorial de Tarragona, m'agradaria poder col·laborar i fer tot el possible per tal de que s'enforteixi el node i també es "faci Cercle" fóra de Barcelona. Fins ara, les activitats organitzades pel Cercle a les que he assistit com a no associat, i ara, recentment, com a soci, m'han donat l'ocasió de compartir visions diferents i escoltar les propostes dels diversos polítics que han assistit com a conferenciant. Crec que l'alternança de convidats del món empresarial i personalitats polítiques és

interessant i necessària per tal d'obtenir una perspectiva més àmplia dels temes que ara estan a debat.

Javier Aróstegui: Espero trobar al Cercle l'espai per a compartir i generar un coneixement que contribueixi al desenvolupament de la Societat de la Informació com a mitjà per a millorar les empreses i la nostra competitivitat. El Cercle ha d'afrontar el repte de convertir-se en un punt de referència i ser capaç d'actuar no només com a element d'informació i de creació d'opinió, sinó també com a element de pressió a les institucions públiques i prescriptor a les empreses. Hem d'afrontar el canvi social i econòmic fent un ús intensiu de les eines que posa al nostre abast la Societat del Coneixement

Nicolau Olivé:

Del Cercle espero es configuri definitivament com un autèntic grup d'opinió i pressió política per la millora de la competitivitat de l'empresa catalana i (perquè no?) espanyola tot fomentant l'ús de les noves tecnologies en substitució de recursos més antiquats ("més Gigues i menys Totxanes"). Els reptes a afrontar segons la meva opinió són bàsicament:

- 1) Millorar el nivell d'anglès del país.
- 2) Millorar l'ample de banda (més rapidesa en les telecomunicacions)

- 3) Canviar el paradigma de l'informàtic. No pot ser un tècnic, té que ser un empresari.
 - 4) Fomentar l'ús de la xarxa desde la formació més bàsica dels infants.
 - 5) Millorar la formació a les escoles orientant-la a obtenir resultats i fomentant l'autodisciplina.
- A grans trets aquests són els reptes de futur que ens tenim que plantejar per a millorar la competitivitat de les persones que a fi de comptes seran el reflexe de les nostres empreses demà.